

Taivaan kansalaisuus

Muistojae: *”Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon.” (Fil. 4:6.)*

Avaintekstit:

Fil. 3:17–4:23;
1. Kor. 15:42–44;
Joh. 14:27;
Ps. 119:165;
Job 1:21;
1. Tim. 6:7.

Tämän viikon raamattutunti päättää Filippiläiskirjeen tutkimuksen ja on täynnä arvokkaita opetuksia ja elämänviisauksia. Vaikuttaa siltä, että monet apostoli Paavalin elämää ohjanneet korkeat moraaliset arvot löytyvät kirjeen loppujakeista. Jeesuksen opetusten tavoin – jotka keskittyvät sisäiseen ihmiseen – Paavali jakaa meille salaisuuksia iloista kristillistä elämää varten.

Vaikka asiat eivät mene niin kuin haluaisimme, mikä tapahtuu useammin kuin haluaisimme, meidän ei tarvitse olla huolissamme, ahdistuneita tai lannistuneita. On olemassa periaatteita, jotka auttavat meitä löytämään sisäisen voiman kohdata elämän haasteet, ja siten voimme kokea tyyneyden ja kestävän rauhan, jotka vain Jumala voi antaa. Nykyisyys ja tulevaisuus ovat hänen käsissään, ja hän antaa meille kaiken, mitä tarvitsemme.

Tärkeintä on, että meidän ei tarvitse asettaa toivoamme maallisiin hallintojärjestelmiin, jotka säännöllisesti tuottavat pettymyksen meille. Kristittyinä olemme Jumalan taivaallisen valtakunnan kansalaisia. Tähän kansalaisuuteen liittyy etuoikeuksia, ihania etuoikeuksia. Sekä myös vastuita.

9.–22.2. *”Muutamme maailmaa”* – *Sympatia*-keräyksen tehoviikot
Tämä tutkistelu on sapatiksi 14.2.2026

ROOLIMAL- LIT

Me kaikki olemme joskus kohdanneet ihmisiä, joita ihailemme ja joita haluamme jäljitellä. Lapsille on erityisen tärkeää, että heillä on hyviä roolimalleja. Ihannetapauksessa nämä ovat heidän isänsä ja äitinsä. Kasvaessaan he löytävät muita roolimalleja, ehkä valitsemansa uran kautta tai jopa lukemistaan elämäkerroista. He voivat myös oppia, miten erilaiset Raamatun henkilöt selvisivät haasteista, ja verrata niitä omiin elämäkokemuksiinsa.

Valitettavasti nykypäivän mediassa on runsaasti huonoja roolimalleja. Meitä pommitetaan klikkaamaan – tarinoita, jotka kertovat julkkisten riettaista ongelmista ja sekasortoisesta elämästä. Paavalin lukijat Filippiissä eivät tietenkään olleet tekemisissä internetin kanssa, mutta he kohtasivat kuitenkin samanlaisia haasteita.

Tosiasiassa on, että maailma, jossa Paavali eli, oli hyvin turmeltunut, moraaliton ja paha, kuten meidän maailmamme nykyään. Pahuutta on aina ollut – ja tulee olemaan, ainakin maailman loppuun asti – enemmän kuin tarpeeksi. Kysymys meille on: miten reagoimme siihen?

Lue Fil. 3:17-19. Miten hyvät ja huonot roolimallit kuvataan tässä jakeessa? Mitä avaimia kerrotaan niiden erottamiseksi toisistaan?

Emme saa unohtaa Paavalin rakkautta niitä kohtaan, joiden kanssa hän on eri mieltä – hän itkee heidän puolestaan! Huomaa myös, että hän ei kutsu heitä *omiksi* vihollisikseen, vaan Kristuksen ristin vihollisiksi (Fil. 3:18). Paavali tunnisti, että kyseessä oli paljon suurempi asia. Nimittäin se, kuinka risti murtaa esteet ja asettaa meidät kaikki samalle tasolle, syntisi, jotka tarvitsevat Pelastajaa (ks. Ef. 2:11-14).

Ei pidä unohtaa, kuinka Paavali kehottaa filippiiläisiä keskittymään hyviin esimerkkeihin, ei huonoihin, ja tarkkailemaan huolellisesti niitä, joiden elämäntapa on samanlainen kuin hänen omansa. Paavali käyttää samankaltaista kieltä varoittaessaan roomalaisia: "Kehotan teitä, veljet, varomaan niitä, jotka saavat aikaan eripuraisuutta ja houkuttelevat teitä luopumaan niistä opetuksista, jotka olette saaneet. Pysykää heistä erossa." (Room. 16:17.) Pettäjät Roomassa kuvataan sellaisiksi, jotka "eivät palvele meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa" (Room. 16:18).

Vaikka Jeesus on ainoa täydellinen esikuva, on muitakin, jotka ainakin tietyillä alueilla voivat olla hyviä roolimalleja. Entä millainen roolimalli sinä olet muille?

PYSY LUJANA HERRASSA

Lue Fil. 3:20-21. Miten Paavali kuvaa elävästi, miltä kristityn "kansalaisuus" näyttää?

Toisin kuin ristin viholliset, jotka "ajattelevat maallisia asioita" ja joilla ei ole muuta jumalaa kuin vatsansa (Fil. 3:19), kristittyjen kansalaisuus on taivaassa, ja hallitsijamme on Jeesus Kristus itse. Korostaakseen tätä seikkaa Paavali painottaa, että alennustilassa olevat ruumiimme (Fil. 3:21), jotka ovat alttiita sairauksille, rappeutumiselle ja kuolemalle, on muutettava Kristuksen ruumiin kaltaisiksi kirkastetuiksi ylösnousemusruumiiksi.

Kuinka seuraavat jakeet kuvaavat tätä kirkastettua tilaa?

Job 19:25-27 _____

Luuk. 24:39 _____

1. Kor. 15:42-44 _____

1. Kor. 15:50-54 _____

Kol. 3:4 _____

Lopulta Jeesuksen kautta kuolema, "vihollisista viimeisenä", tuhotaan (1. Kor. 15:26). Se on suurin toivomme. Se on ylin lupaus, joka meille on annettu Jeesuksessa – eikä se tarkoita vain kuoleman loppua, vaan kokonaan uutta ruumista, jopa kirkastunutta ruumista (Fil. 3:21).

Kirjassa, joka käsittelee "pelastuksen" löytämistä ilman Jumalaa ja jossa väitetään melko typerästi, että kuoleman pelon voittaminen on "pelastus", kirjailija Luc Ferry myöntää, että kristinusko "ei mahdollista ainoastaan kuolemanpelon voittamista vaan myös itse kuoleman voittamisen. Näin tapahtuu yksilöidyn identiteetin ehdoilla ennemmin kuin anonyymisti tai abstraktion avulla. Tämä näyttää olevan ainoa versio, joka todella tarjoaa lopullisena voittona henkilökohtaisen kuolemattomuuden kuolevaisen olemuksemme tilalle." – Luc Ferry, *A Brief History of Thought* (New York: HarperCollins, 2011, Kindle-versio), s. 90. Aika merkittävä myönnitys ateistilta.

Siten Paavalille taivaan kansalaisuus sisältää lupauksen ylösnousemuksesta ja ikuisesta elämästä täysin uudessa olemassaolon tilassa, jota emme nyt voi edes kuvitella.

Miksi lupaus ikuisesta elämästä on niin tärkeä?

ILOITKAA AINA HERRASSA

Lue Fil. 4:4-7. Kuinka voimme kokea Jumalan rauhan?

Käsiteltyään jälleen ykseyden tarvetta (Fil. 4:1-3), Paavali siirtyy toiseen aiheeseen: Herrassa iloittamiseen (Fil. 4:4-7).

Kuinka monta kertaa olet stressannut asioista, jotka lopulta hävisivät yhtä nopeasti kuin ilmestyivätkin? Jeesus korosti hyvästä syystä, että meidän ei pidä murehtia (ks. Matt. 6:25-34; vrt. Matt. 10:19). Pietari muistuttaa meitä siitä, että voimme heittää kaikki murheemme Herralle, "sillä hän pitää teistä huolen" (1. Piet. 5:7). Itse asiassa maailmanlaajuisesti lisääntyvien ongelmien pitäisi herättää meissä toivoa siitä, että Herran tulo on lähellä (vrt. Matt. 24:33; Luuk. 21:28; Jaak. 5:8).

Kaiken murehtimisen, myös jokaisen tilanteen, vastalääke on uskon rukous (Fil. 4:6-7). On selvää, että meidän tulee uskoa ja toimia rukouksemme mukaisesti, ikään kuin siihen olisi jo vastattu, ennen kuin näemme sen toteutuvan, koska meidän on rukoiltava "kiittäen". Lisäksi tähän on lisätty sana "anoen" (kreikaksi *deēsis*), joka viittaa äärimmäisiin ja kiireellisiin tilanteisiin (ks. esim. Luuk. 1:13; Fil. 1:19; 1. Tim. 5:5; Jaak. 5:16). Rukouksemme ovat edelleen pyyntöjä, mutta voimme kuitenkin tietää sen, että ne on otettu vastaan, kunhan pyydämme "hänen tahtonsa mukaisesti" (1. Joh. 5:14). Voimme silloin levätä ja olla rauhassa tietäen, että kaikki pyyntömme ovat Jumalan käsissä.

Kuinka seuraavat jakeet laajentavat ymmärrystämme Jumalan rauhasta? Ps. 29:11; Jes. 9:5; Luuk. 2:14; Joh. 14:27; 1. Kor. 14:33.

Jumalan rauha on jotain, mitä maailma ei voi koskaan antaa, koska Jumalan rauha tulee siitä varmuudesta, että meillä on iankaikkisen elämän lahja Jeesuksen, meidän Vapahtajamme, kautta (Room. 5:1; Room. 6:23). Tämä rauha vaikuttaa elämän jokaiseen osa-alueeseen ja "ylittää kaiken ymmärryksen" (Fil. 4:7). Sitä ei voi käsittää pelkästään järjellä, kuten tässä käytetty kreikkalainen sana *nūs* (mieli) osoittaa.

Kuinka kuvailisit jollekin, mitä tarkoittaa kokea "Jumalan rauha"?

AJATELKAA NÄITÄ ASIOITA

Ymmärryksen ylittävä rauha myös "varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa" (Fil. 4:7). Sisäinen elämämme tarvitsee suojelua. Mielenkiintoista, että Fil. 4:7 käyttää sotilaallista kuvakieltä Jumalan rauhasta. Kreikkalaista verbiä (*frureō*) käytetään kuvaamaan varuskunnan sotilaita, jotka vartioivat kaupunkia hyökkäyksiltä (2. Kor. 11:32; vrt. Ap. t. 9:24).

Toinen erittäin tärkeä sisäisen rauhan osa-alue on elää sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. "Ne, jotka rakastavat sinun lakiasi, elävät rauhassa, mikään ei horjuta heitä." (Ps. 119:165.)

Lue Fil. 4:8-9. Mitä tässä kehoitetaan tekemään?

Paavali aloittaa Fil. 4:8-9 sanalla "lopuksi" ja luettelee kuusi hyvettä, minkä jälkeen hän esittää niistä lyhyen yhteenvedon sekä kehottaa seuraamaan omaa esimerkkiään. Kehotus sopii hyvin Filippin kreikkalais-roomalaiseen yhteisöön, jossa korostetaan sekä hyveitä että esimerkkiä. Painopiste on raamatullisissa hyveissä, jotka UT2020 käännöksen mukaan ovat:

1. *Mikä on totta* - ei ole sattumaa, että luettelo alkaa raamatullisella päähyveellä, totuudella, jota Jeesus ("Totisesti minä sanon -", VKR) ja koko Uusi testamentti korostavat usein (ks. esim. Ap. t. 26:25; Room. 1:18; 1. Kor. 13:6; 2. Kor. 4:2; Ef. 4:15; 1. Tim. 3:15; Jaak. 1:18; 1. Piet. 1:22; 1. Joh. 2:21).
2. *Arvokasta* - viittaa henkilökohtaiseen hyveeseen (vrt. sen muita käyttöjä 1. Tim. 3:8, 11; Tit. 2:2).
3. *Oikeudenmukaista* - tämä hyve määritellään Jumalan vanhurskaan luonteen perusteella (vrt. sen käyttöä Fil. 1:7, VKR).
4. *Pyhää* - puhdas ajattelu ja toiminta, jotka virtaavat Jumalan vanhurskaudesta ja vastaanotetaan uskon kautta (ks. 1. Joh. 3:3).
5. *Rakastettavaa* - kreikan *prosilēs* tarkoittaa miellyttävää ja ihastuttavaa, joka näkyy laajasti Jumalan luomistyössä.
6. *Ansiokasta* - kreikan *eufēmos* tarkoittaa kiitoksen ansaitsevaa ja kiitettävää (vrt. 2. Kor. 6:8).

Paavali antaa vielä kaksi lisätarkennusta, jotta näihin hyveisiin ei voitaisi liittää mitään pakanallista merkitystä: "mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen" (Fil. 4:8). Meidän tulee ajatella näitä taivaallisia hyveitä. Sitten, poistaakseen kaikki epäilyt ja mahdolliset väärinkäsitykset, Paavali kehottaa meitä toteuttamaan sen, mitä olemme oppineet, vastaanotaneet, kuulleet ja nähneet hänen oman esimerkinsä kautta (Fil. 4:9).

TYYYTYVÄI- SYYDEN AVAIMET

Lue Fil. 4:10-13, 19. Mitä avaimia Paavali antaa tyytyväistä ja onnellista elämää varten?

Kun äärimmäiset olosuhteet iskevät (nälkä, sairaus, loukkaantuminen, menetys), ihminen alkaa pohtia todella tärkeitä asioita ja miettiä siunauksia, joita yleensä pidetään itsensä selvänä. Kun elämme köyhyydessä (Fil. 4:12), "niukkuudessa" (VKR) tai meillä ei ole "juuri mitään" (englanninkielisen NLT-käännöksen mukaan), usko nousee tilanteen tasalle.

Sitä vastoin, kun elämme hyvinvoinnin keskellä, meidän tulisi aina olla tietoisia siitä, että se voi kadota hetkessä (ks. Sananl. 23:5). Sekä Job että Paavali muistuttavat meitä siitä, ettemme tuoneet mitään mukamme maailmaan syntyessämme emmekä vie mitään mukamme hautaan (Job 1:21; 1. Tim. 6:7).

Huomaa seuraavat Raamatun lupaukset:

- "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu." (Ps. 23:1.)
- "Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä." (Matt. 6:32.)
- "Heittäkää kaikki murheenne hänen kannettavakseen, sillä hän pitää teistä huolen." (1. Piet. 5:7.)
- "Minun Jumalani on Kristuksen Jeesuksen tähden antava teille taivaallisen kunniansa rikkaudesta kaiken, mitä tarvitsette." (Fil. 4:19.)

Ja kaikkein ihmeellisin lupaus: "Kestän kaiken hänen avulsaan, joka antaa minulle voimaa." (Fil. 4:13.) Ehkä kukaan meistä ei voi täysin ymmärtää, mitä tuo "kaiken" tarkoittaa. Kuten aina, kun pyydämme Jumalalta apua ja voimaa, meidän on pyydettävä hänen tahtonsa mukaan. Monesti emme edes pyydä asioita, joiden tiedämme olevan hänen tahtonsa mukaisia. Siksi Jaak. 4:2 sanoo: "- - jättä vaille, koska ette pyydä."

Tässä on muutamia asioita, joita voimme pyytää luottavaisin mielin, koska tiedämme niiden olevan sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa:

- Rakkaan tai ystävän pelastusta (1. Tim. 2:3-4)
- Rohkeutta kertoa uskostamme (Ilm. 22:17)
- Anteeksiantoa, kun tunnustamme ja hylkäämme vääryydet (1. Joh. 1:9)
- Voimaa totella Jumalan käskyjä (Hepr. 13:20-21)
- Rakkautta niitä kohtaan, jotka vihaavat ja kohtelevat meitä huonosti (Matt. 5:44)
- Viisautta haastaviin tilanteisiin (Jaak. 1:5)
- Totuuden ymmärtämistä Jumalan sanasta (Joh. 8:32)

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Vain ne, jotka jatkuvasti saavat uusia armon annoksia, saavat voimaa, joka vastaa heidän päivittäisiä tarpeitaan ja kykyään käyttää tätä voimaa. Sen sijaan, että he odottaisivat jotain tulevaa aikaa, jolloin he erityisen hengellisen voiman kautta saisivat ihmeellisen varustuksen ihmisten voittamiseen Kristukselle, he antautuvat päivittäin Jumalalle, jotta hän voisi tehdä heistä kelvollisia astioita käyttöönsä. Päivittäin he hyödyntävät palvelumahdollisuuksia, jotka ovat heidän ulottuvillaan. Päivittäin he todistavat Mestarista missä tahansa he ovatkin, olipa kyseessä vaatimaton työ kotona tai julkinen palvelukenttä.

Pyhittäytyneelle työntekijälle on suurta lohdutusta siinä tiedossa, että jopa Kristus maanpäällisen elämänsä aikana etsi päivittäin Isäänsä saadakseen uusia annoksia tarvittavaa armoa. Tästä yhteydestä Jumalaan hän lähti vahvistamaan ja siunaamaan muita. – –

Jokainen työntekijä, joka seuraa Kristuksen esimerkkiä, on valmis vastaanottamaan ja käyttämään sitä voimaa, jonka Jumala on luvannut seurakunnalleen maan sadon kypsyäkseen." (AG 117.)

"Jumala tuntee tarpeemme ja on varautunut niihin. Herralla on lastenlapsilleen tarvikkeiden aarreaita, ja hän voi antaa heille, mitä he tarvitsevat kaikissa olosuhteissa. Miksi emme siis luottaisi häneen? Hän on antanut lapsilleen kallisarvoisia lupauksia sillä ehdolla, että he uskollisesti noudattavat hänen käskyjään. Ei ole taakkaa, jota hän ei voisi poistaa, ei pimeyttä, jota hän ei voisi hälventää, ei heikkoutta, jota hän ei voisi muuttaa voimaksi, ei pelkoa, jota hän ei voisi tyynnyttää, ei arvokasta pyrkimystä, jota hän ei voisi ohjata ja oikeuttaa.

"Meidän ei pidä katsoa itseämme. Mitä enemmän mietimme omia puutteitamme, sitä vähemmän voimaa meillä on niiden voittamiseen." (TMH 224.)

Keskustelunaiheita:

1. Ajattele joitakin esimerkkejä rukouksiisi saamistasi vastauksista. Kuinka ne ovat auttaneet sinua kokemaan Jumalan rauhan? Entä ne rukoukset, joihin et ole saanut vastausta? Kuinka voit silti kokea luvattun rauhan?

2. Tarkastele Fil. 4:8 asiayhteyden mukaan, mihin käytät aikaa ajatuksissasi? Kuinka hyvin ajatuksesi vahvistavat uskoa-si ja vaellustasi Herran kanssa?

3. Keskustele yllä olevasta viimeisestä lainauksesta. Mitä seuraa lauseesta "Mitä enemmän mietimme omia puutteitamme, sitä vähemmän voimaa meillä on niiden voittamiseen"? Mikä on sitten avain niiden voittamiseen?